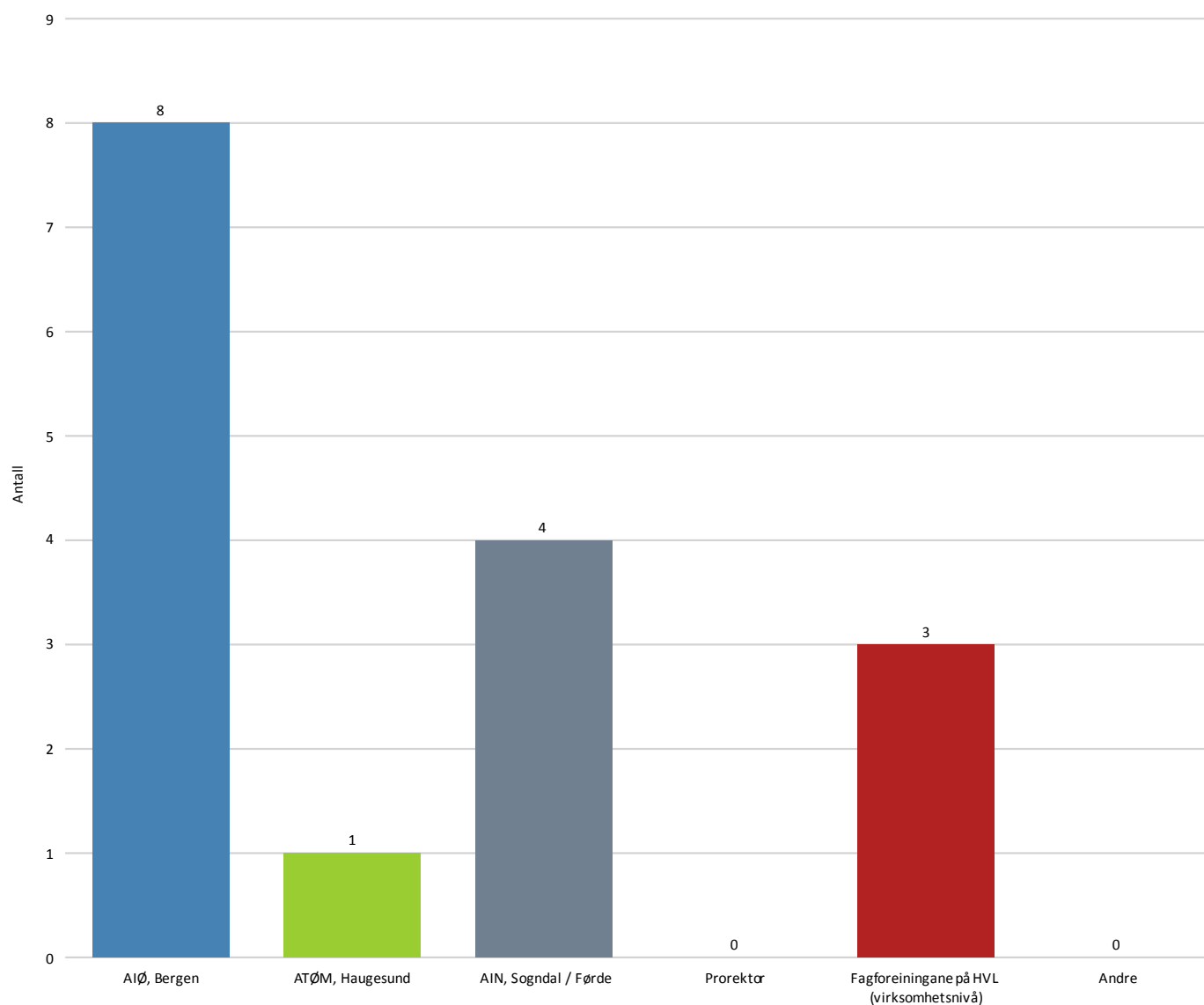
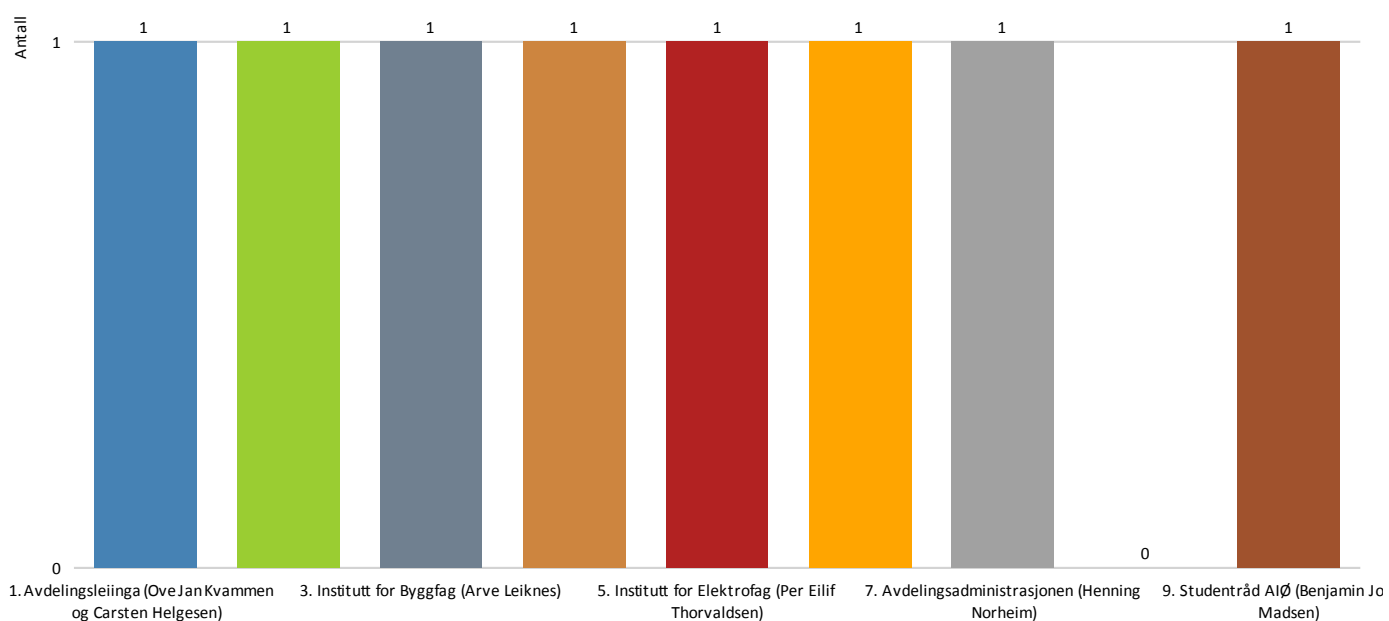

Lenke 1: HØYRING - Forslag til struktur i nytt Fakultet for ingeniør- og naturfag (FIN)**1. Eg arbeider i / som**

Navn	Antall
AIØ, Bergen	8
ATØM, Haugesund	1
AIN, Sogndal / Førde	4
Prorektor	0
Fagforeiningene på HVL (virksomhetsnivå)	3
Andre	0
N	16

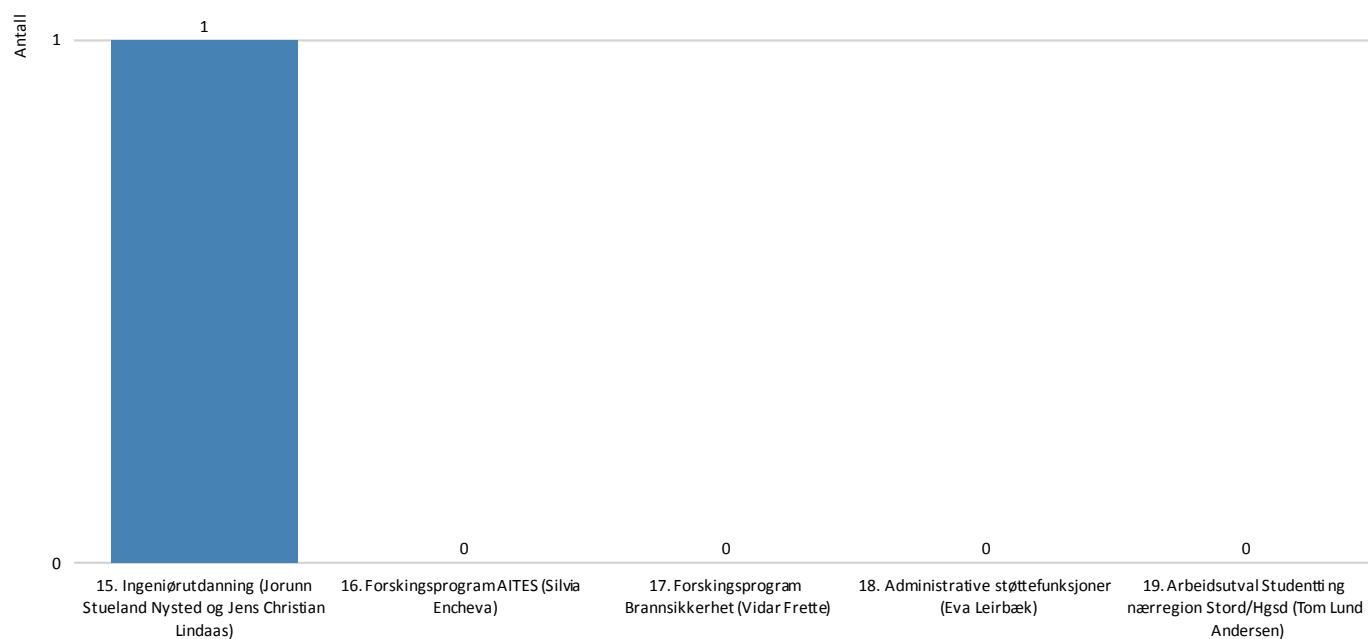
2. AIØ, Bergen

2

Navn	Antall
1. Avdelingsleiinga (Ove Jan Kvammen og Carsten Helgesen)	1
2. Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)	1
3. Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)	1
4. Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)	1
5. Institutt for Elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)	1
6. Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)	1
7. Avdelingsadministrasjonen (Henning Norheim)	1
8. Mohn-senteret for innovasjon og regional utvikling (Stig-Erik Jacobsen)	0
9. Studentråd AIØ (Benjamin Johan Madsen)	1
N	8

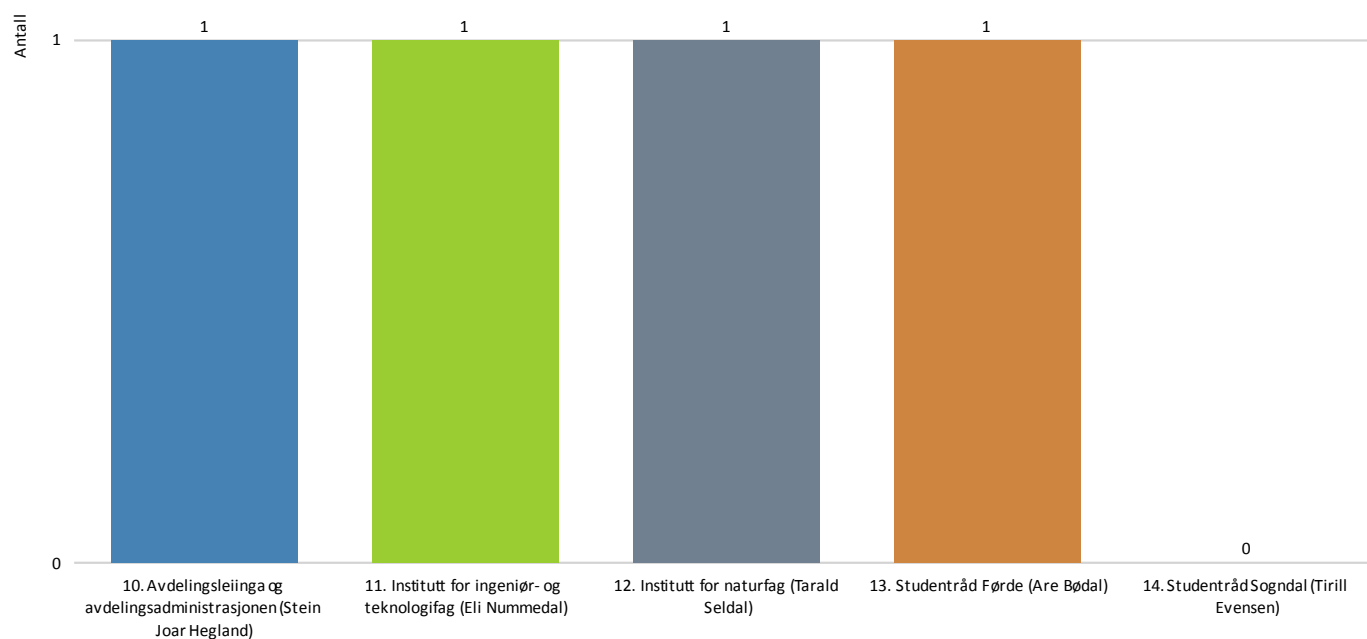
3. ATØM, Haugesund

Navn	Antall
15. Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)	1
16. Forskingsprogram AITES (Silvia Encheva)	0
17. Forskingsprogram Brannsikkerhet (Vidar Frette)	0
18. Administrative støttefunksjoner (Eva Leirbæk)	0
19. Arbeidsutval Studentting nærregion Stord/Hgsd (Tom Lund Andersen)	0
N	1

4. AIN, Sogndal / Førde

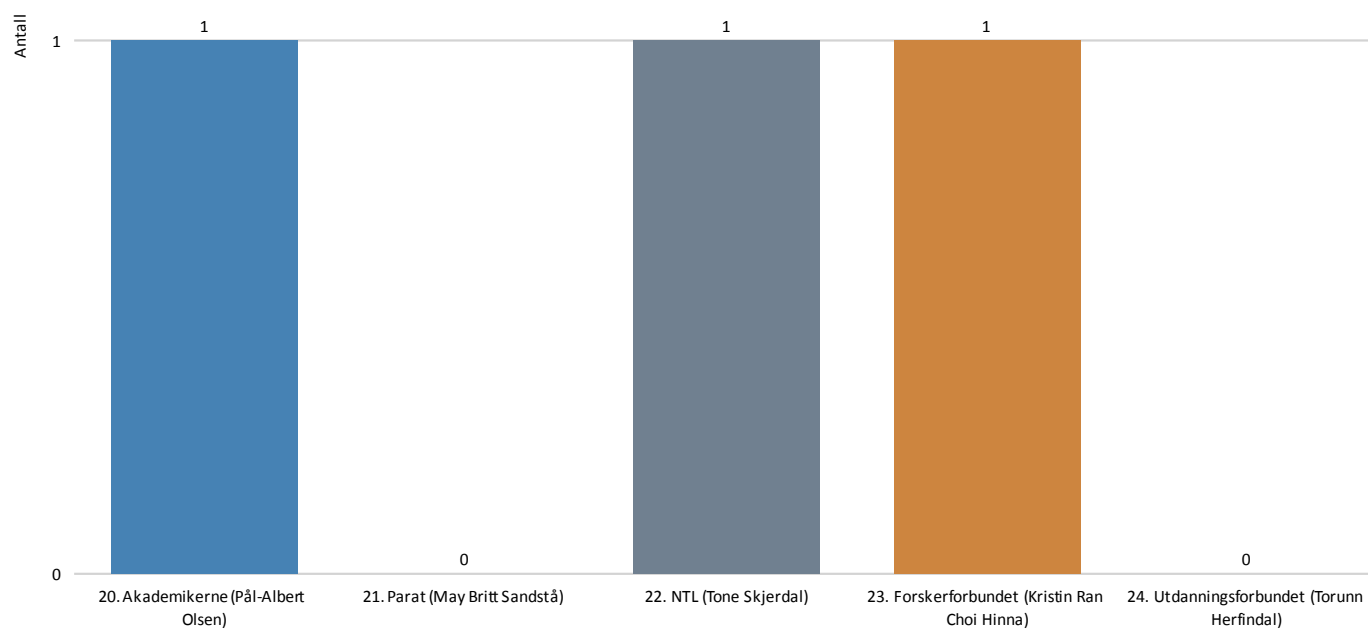
2

Navn	Antall
10. Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)	1
11. Institutt for ingeniør- og teknologifag (Eli Nummedal)	1
12. Institutt for naturfag (Tarald Seldal)	1
13. Studentråd Førde (Are Bødal)	1
14. Studentråd Sogndal (Tirill Evensen)	0
N	4

5. Fagforeiningane på HVL (virksomhetsnivå)

2

Navn	Antall
20. Akademikerne (Pål-Albert Olsen)	1
21. Parat (May Britt Sandstå)	0
22. NTL (Tone Skjerdal)	1
23. Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)	1
24. Utdanningsforbundet (Torunn Herfindal)	0
N	3

6. 25. Prorektor

1

Antall

0	0	0	0	0
	Rasmus Stokke	Björg Kristin Selvik	Liv Reidun Grimstvedt	Gro Anita F. Flaten

Navn	Antall
Rasmus Stokke	0
Björg Kristin Selvik	0
Liv Reidun Grimstvedt	0
Gro Anita F. Flaten	0
N	0

7. Skriv inn namn på eining / institutt

8. Her kan du koma med innspel på modell med 7 INSTITUTT

Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)

Denne modellen fortrekkes av instituttet. Den er profesjonsbasert og gir Institutt for elektrofag en rimelig størrelse både når det gjelder ansatte og studenter. Modellen vil vedlikeholde den gode kvaliteten i undervisning samt være den som kan gi rom for forskningsvekst innen elektrofag. Vi er nettopp slått sammen med HiSF og HSH og trenger tid til å koordinere elektrofag ved de tre tidligere institusjonene og da passer det dårlig med enda mer forandringer på toppen av det. Denne modellen gir oss arbeidsro og mulighet for å lykkes med vår undervisning og forskning samt samordning med HiSF og HSH.

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

I høringsnotatet er det presentert modeller med 7 og 5 institutter. Forslaget med 5 institutt presenterer så igjen 6 ulike alternativ. Forskerforbundet takker for muligheten til å komme med høringsuttalelser som vil være av stor betydning for våre medlemmer:

Modell med 7 institutt:

Fordeler:

- faglig sterk forankret sammenslåing av tilsvarende ingeniørmiljøene på tre campus, som resulterer i fire campus-overgripende institutt, basert på tilnærmet like studieprogram.
- de tre resterende institutt har ikke like klare sammenslåingspartnere basert på studieprogram og forskningsretninger, og får mulighet til å fortsette i første omgang som sterke fagmiljøer uten at de blir slått sammen basert på dårlig utgreide modeller. Dette er med til å garantere stabilitet i en omstillingsfase. Dette er også hensiktsmessig da en ny strategisk plan for HVL er under utarbeidelse og kan gi føringer som man i dag ikke ser hva er.
- sju institutt vil gi bedre mulighet til å sette studenten i fokus, siden de ulike studieretningene fortsatt vil ha lokal ledelse som kjenner studieporteføljen og kan legge til rette for optimale læringsforhold. Nærhet er et av punktene som er nedfelt i fusjonsplattformen.
- flat struktur sikrer kort vei mellom fagpersoner og ledelse, og en ledelse som kjenner studieprogram/forskningsretninger godt.
- alle syv institutt tilbyr egne masterprogram og/eller er involvert i faglig spesialiserte masterprogram i samarbeid med partnere på andre institusjoner (f. eks. UiB). Dette støtter opp om styrevedtak om at man skal sikre at alle enheter er «robuste» nok til å gi masterutdanninger.
- alle sju institutt har en fornuftig størrelse med 20-46 ansatte (maks differens 26 ansatte mellom det største og det minste instituttet)
- flere fakultet innenfor ingeniør- og naturvitenskap/MatNat fagene på andre høyskoler/universiteter består av seks til ni institutt (NTNU: <https://www.ntnu.no/fakulteter>, UiB: <http://www.uib.no/om/73841/fakulteter-og-institutter>, UiO: <http://www.uio.no/om/organisasjon/#vrtx-main-content-2>, HSN: <https://www.usn.no/om-hsn/organisering/fakultetene/fakultet-for-teknologi-naturvitenskap-og-maritime-fag/>). Sju institutt vil være en størrelse som tilsvarende fakultet med denne faglige bredden har ved andre institusjoner som HVL kan sammenlikne seg med.
- i en rekke andre fusjonsprosesser (NMBU, UiT, NTNU) har man gjort stegvise endringer og latt eksisterende fagmiljø få «sette seg» i ny organisasjon før man i neste omgang vurderer videre fusjoner. Dette prioriterer faglige framfor rene organisatoriske hensyn og møter premisset om at organiseringen av nivå tre skal foregå «bottom-up» og ikke «top-down». Det er en sterk forventning om dette i fagmiljøene.

- Å starte opp med denne modellen gir fakultetet større frihet og bedre tid til å jobbe videre med å identifisere gode mulige sammenslåinger basert på faglig innhold og ønskene fra fagmiljøene, og muliggjør en ekte strategiprosess basert på faglig argumentasjon, som er nødvendig for å opprettholde og styrke kvaliteten i både undervisning og forskning.

Ulemper:

- Det kan virke som om sju institutt fører til en stor ledelsesgruppe, men som nevnt ovenfor er det ikke uvanlig stort, og som presisert i dokumentet blir det lettere å få på plass instituttledere. Det er på dette tidspunktet ikke mulig å vurdere om denne modellen blir dyrere enn en modell med 5 institutt, fordi modellene med 5 institutt muligens krever en mer komplisert understruktur. Siden det, så langt Forskerforbundet kjenner til, ikke foreligger noe økonomiske overslag eller utgreiinger som er gjort kjent, om kostnadene ved de ulike alternativene, er det på dette tidspunktet ikke mulig å vurdere disse og at Forskerforbundet derfor vil understreke at økonomisk argumentasjon ikke må trumfe faglige hensyn.

Administrasjonen AIØ (Henning Norheim)

Denne modellen framstår som den optimale modellen for oppstart 2018.

Avdelingsledelsen AIØ (Carsten Helgesen og Ove Jan Kvammen)

Modell 1 – 7 institutt.

Fordeler:

- o Passe store institutt, med klar tilknytning til hver sine utdanningsprogrammer
- o Liten grad av «støy» skapt av omorganisering
- o Strukturen kan senere tilpasses resultatet av en strategi prosess som definerer framtidige samarbeidslinjer og satsninger
- o Mindre behov for understruktur enn ved større institutt

Ulemper: (Relatert til Fusjonsplattformen)

- Oppfyller ikke ønsket om «store institutt»
- Ikke alle institutt blir campusovergripende

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Denne modellen fortrekkes av medlemmene. Den gir oss bedre arbeidsro og mulighet for å lykkes med vår undervisning og forskning. Videre vil det bli lettere å samordne fag med andre campus. Modellen vil forhindre en del konflikter. Vi trenger tid til å koordinere fagene. Noe som er vanskeligere å få til med ytterligere forandringer.

Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)

Den interne lenken ble sendt ut til 37 mottakere på IMM. Det kom inn 5 svar. Jeg redigerer disse og presenterer hovedpunktene. Deretter kommer egen vurdering som er drøftet med forskjellige ansatte til ulike tider.

Fra ansatte:

- Bør sikte på å ha omtrent like mange studenter pr. faglig ansatt på alle institutt.
- Jeg synes det er den beste modell å ta utgangspunkt i. Det tar tid å utvikle nye kontakter og arbeide med videreutviklingen av studieprogrammene. Det er derfor bedre å vente i noe år med flere endringer. Dessuten er et viktig argument å beholde lønnsbudsjettet på avdelings-/fakultetsnivå for å stimulere tverrfaglig samarbeid i både utdanning og FoU. Spesielt for det eksisterende studieprogram i energiteknologi (bachelor) og dens videreutvikling er dette etter min mening avgjørende. Det er flere institutt som bidrar med både undervisning og spesielt veiledning i bacheloroppgaver. Dette kunne håndteres på en helt ukomplisert måte de siste årene. Men det gode

samarbeid står etter mitt syn i fare, når instituttene må begynne å skrive faktura til hverandre når de skal samarbeide.

- En annen grunn for at dette er min favorittmodell er at det holder antall kolleger, studieprogrammer og studenter for vårt institutt oversiktlig. I de fleste andre modellene blir det enda mer av alt og den størrelsen kan ikke være positiv, selv om noen vil mene at størrelse er viktig for å få gjennomslag for egne mål på fakultets- og høgskolenivå. For hverdagen finnes det en øvre grense på hva som er håndterbar. Ellers er jeg enig med de punktene utvalget nevner for denne modellen i sin rapport.
- Dette er nok det beste alternativet på kort sikt. Det vil være lettere å se hvem man naturlig kan samarbeide med når man har hatt litt tid til å bli kjent med hverandre.

Ser det er ganske stor forskjell på størrelsen på instituttene, både når det gjelder antall studenter og antall ansatte. Ser man disse størrelsene i sammenheng vil det være kjempeforskjell. Antall studenter pr ansatt vil bli:

Bygg: $590/29 = 20,3$

Maskin: $906/41 = 22,1$

Data og Realfag: $331/61 = 5$ (!)

Elektro: $574/36 = 15,94$

Miljøvitenskap: $264/32 = 8,25$

Bio og kjemi: $235/28 = 8,4$

Sikkerhet: $199/25 = 7,96$

Spesielt maskin og bygg er svært tynt bemannet i forhold til antall studenter. Alle må følges opp. Av dette følger det at disse to instituttene spesielt, med elektro tett bak, vil slites ut over tid.

Det er også vanskelig å se at en enkelt person kan lede et så stort institutt. Her må det nok være assisterende instituttleder eller lignende.

Fra Instituttleder:

Jeg deler de betraktninger som er gjort i høringsutkastet. Vi trenger å gjennomføre en strategiprosess og vi trenger tid for å finne en god instituttstruktur som kan stå seg over tid.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

Ingeniørfag i Haugesund/Stord mener det er en god tilnærming å i hvert fall begynne med 7-instituttmodellen og evt. se hvilke samarbeidskonstellasjoner som utkrystalliserer seg over noe tid. Dette må kanskje også ses i sammenheng med universitetsambisjonene på noe sikt.

Vi mener at et eget institutt for sikkerhet gir nødvendig fokus mot sikkerhetsområdet ved HVL (Brannsikkerhet og KHMS), og gir de beste forutsetningene for å videreutvikle disse områdene. Naturligvis vil institutt for sikkerhet samarbeide på tvers av de andre instituttene og fakultetene når dette er hensiktsmessig og naturlig.

Som påpekt i høringsdokumentet gir denne organisasjonsmodellen en relativt flat struktur med liten avstand mellom arbeidstakere og ledelsen. Dette er i tråd med moderne prinsipper for virksomhetsstyring. Det blir også enklere å fordele lederstillingene mellom de ulike campus og dermed bedre lokal tilstedeværelse av ledere. Mer spesialiserte institutter vil være bra, og som det pekes på i høringsnotatet gir dette instituttlederen en mulighet til å være en faglig drivkraft, og ikke bare en administrator.

7-instituttmodellen reduserer også behovet for å ha en stor «underskog» av ass. ledere og administrativt personale og vil være en kostnadseffektiv modell. Her vil også instituttene være nokså like i størrelse, og kan ha en noenlunde lik organisasjonsstruktur.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

Frå Avdelingsleiing og administrasjon ved Avdeling for ingeniør og naturfag (AIN) sin ståstad står 7-instituttmodellen fram som ein fagleg fornuftig modell. Her tek ein omsyn til at dei fleste instituttleiarane

kan vera tett på både tilsette og studentar, og kjenne fagfelte og studieprogramma dei skal leie og utvikle, og forstå personalet sine ønskjer og utfordringar. Institutta vil då bli relativt like i storleik og ingen svært store. Det vil minske behovet for eit assisterande nivå 3 og eit nivå 4 (sjølv om det i nokre tilfelle likevel vert viktig, sjå under). Det vil også gje ein anna tyngde til fakultet og avdelingsleiing som då vert den reelle overordna strategiske og økonomiske eininga, enn ved færre institutt då institutta gjerne framstår som minifakultet.

I 7-instituttmodellen vil fagmiljøet ved AIN-Sogndal (dagens Institutt for naturfag) bli eit eige institutt for miljøvitskap. Dette er fornuftig utifrå den faglege profilen og innhaldet, som skil seg frå resten av nye Fakultetet for ingeniør og naturvitskap (FIN). Dette fagmiljøet har relativt liten overlapp med mange andre fagmiljø på FIN samt andre fakultet ved Høgskulen på Vestlandet (HVL) og difor ikkje nok til felles med eit enkelt fagmiljø eller eksisterande institutt i Bergen til at det er eitt naturleg fagleg alternativ for instituttsamanslåing. Til dømes vert ingen av dei seks studieprogramma ved AIN Sogndal tilbydd andre stader på HVL (sjå også merknader til modellar med 5 institutt) og ingen av bachelorprogramma er rammeplanstyrte utdanningar slik som resten av FIN er bygd opp av.

Ingeniørutdanningane ved AIN-Førde (dagens Institutt for teknologi- og ingeniørfag) er naturleg fusjonspartnarar for liknande studieprogram ved Campus Bergen og Haugesund. Utfordringane ved AIN-Førde er difor annleis og handlar om å ha ein operativ stadleg leiing som kan vera med å utvikle, samhandling mellom dei ulike programma, samhandling med arbeidslivet i nærregion og forvalte økonomiske ressursar. Fordelen med sju institutt er at dei ulike fagmiljøa og studieprogramma får nær kontakt med dei liknande studieprogram og fagmiljø på dei andre campi. Ulempa kan vera at dei relativt fåtalige tilsette ved ingeniørutdanningane i Førde og den lokal leiinga må forholde seg til tre ulike institutt (institutt for elektro, institutt for data og realfag, og institutt for bygg).

Konklusjon: AIN sin avdelingsleiing og administrasjon kan tilrå 7- instituttmodellen.

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

1. Fordelar og ulemper med sju versus fem institutt

7-instituttmodellen

Institutt for naturfag meiner at Fakultet for ingeniør- og naturvitskap (FIN) bør organiserast i sju institutt, og at Institutt for naturfag må vidareførast som eige institutt. Vi grunngjer dette med dei følgjande fem punkta:

- a) Fagleg organisering bør vere basert på fagleg fellesskap innan utdanning og forskning. 7-instituttmodellen er den modellen som best nyttar fagleg fellesskap som grunnlag for instituttorganisering.
- b) Kompetanse og kapasitet til sjølv å drive masterprogram er eit av dei viktigaste argumenta for etablering av institutt. Modellen med sju institutt fyller dette kravet. Fagmiljøet ved institutt for naturfag har allereie eit masterprogram og dermed naudsynt kompetanse for å ta del i etableringa av vidare PhD-program. Samtidig er utdanning og forskning godt integrert på tvers av dei ulike faggruppene ved instituttet. Dette talar for ei vidareføring av institutt for naturfag.
- c) 7-instituttmodellen vil gje best balanse mellom institutta ved FIN med omsyn til tal tilsette. Denne organiseringa vil best ivareta personalansvar, arbeidsmiljø, og stabilitet i fagmiljøa.
- d) 7-instituttmodellen vil gje ein flat struktur med lokal leiing som har god kjennskap til dei tilsette, dei ulike, spesialiserte

studieprogramma og dei ulike forskningssatsingane ved institutta. Institutt for naturfag meiner at dette vil sikre kvalitet i undervisning

og forskning vere viktig for godt arbeidsmiljø. I samsvar med fusjonsplattforma, som fokuserer på at studenten skal vere i sentrum,

meiner vi at nærleik mellom leing og tilsette og studentar må vege tyngst når styret avgjer instituttstrukturen i det nye fakultetet.

e) Det føreligg ikkje kunnskap eller vurderingar som tilseier at færre enn sju institutt vil gje mindre administrasjon, lågare kostnader og betre studie- og forskingskvalitet.

Institutt for ingeniør- og teknologifag (Eli Nummedal)

Det er viktig at det ligg godt til rette for å jobba med både undervisning og forskning på tvers av institutta, og dei mange mulige modellane viser at det er mange naturlege samarbeidspartnarar på tvers av instituttgrenser.

Modellen med 7 institutt kan gjera det lettare å vera fleksibel med omsyn på tverrfaglegheit, medan nye samansette større institutt kan gi for stort internt fokus på bekostning av tverrfaglegheit.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

Dette er den foretrukne modellen for de fleste ansatte på Institutt for Byggfag.

Modellen legger fortsatt opp til sterkt fokus på basisvirksomheten vår som er sterke profesjonsutdanninger. Modellen bidrar til fortsatt utvikling av forskningsområdet og vil også kunne sikre godt samarbeid med alle fagmiljø på fakultetet. Fagmiljøet er fortsatt i en kartleggingsfase der vi ser hvilke fagmiljø som er mest interessant for oss å samarbeide med. Vi ser interessante partnere både i Nord og i sør.

Instituttet ønsker å ha fortsatt fokus på tilrettelegge for god funksjonalitet i et godt og produktivt fagmiljø.

Dette er den strukturen som gir mest forutsigbar økonomi framover. Driften vil gjennomføres innenfor samme kostnader som i dag. Det vil ikke være behov for å flytte mange personer i forbindelse med møtevirksomhet, unntatt i forskningssammenheng der det er stort potensiale for samarbeid på tvers av campus. Institutt for Byggfag er positiv til videre kartlegging av fagmiljøene ved Høgskulen og er også positiv til forskningssamarbeid. Dette håndteres best ved å bruke tid og ikke lukke dører til interessante fagmiljø. Institutt for Byggfag er fortsatt i vekst og vi har i år rekordmange studenter og ansatte. Vi har en av landets største Byggutdanninger i Bergen og vi har delansvar for en av landets minste Byggutdanninger i Førde. Evnen og viljen til å løse utfordringer med å håndtere dette er stor takket være svært motiverte medarbeidere. Vi har videre en stor eksternt finansiert virksomhet med kontrakter som strekker seg over flere år. Forskingen er i god utvikling og vi er i gang med vårt første Horizont 2020 prosjekt. Vi har forskningsprosjekt som er finansiert eksternt og vi har flere søknader inne til vurdering. Vi er i gang med utarbeidelse av søknad om Erasmus+ søknad sammen med partnere i Nederland, Østerrike og Pakistan for å bidra til kompetanseoppbygging for å hindre flomkatastrofer i Pakistan. God motivasjon blant medarbeiderne er kanskje det aller viktigste argumentet for å beholde Institutt for Byggfag som selvstendig institutt. Det blir best ivaretatt ved en struktur med 7 institutt.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

- Dei sju institutta speglar i stor grad naturlege fagområde og samlar utdanningar som ligg fagleg nært kvarandre.

- FIN har mange utdanningsprogram, og det er naturleg at ein endar opp med fleire institutt på dette fakultetet enn på dei andre fakulteta på HVL.

- Det vil framleis vere behov for ein formell understruktur på dei største institutta. Det er ikkje forsvarleg at ein instituttleiar aleine har personalansvar for over 50 tilsette.

- Ein unngår for store endringar og usikkerhet i organisasjonen.

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

Det var en klar og entydig tilbakemelding fra instituttet om å beholde denne modellen. Det nevnes bl.a. at å starte opp med denne modellen gir fakultetet bedre tid til å jobbe videre med å identifisere mulige sammenslåinger basert på faglige argumenter og ønsker fra fagmiljøene. Det er også viktig å kunne ta stegvise endringer med tanke på å prioritere faglige fremfor organisatoriske hensyn. Dette møter også premisset om at organiseringen på nivå 3 skal foregå "bottom up" og ikke "top down". Det er sterke forventninger om dette i arbeidsmiljøet vårt. Det ble også nevnt at en 7-instituttmodell i større grad setter studenten i fokus siden de ulike/forskjellige studieprogrammene fortsatt har lokal ledelse med god kjennskap til studieportefølgen.

Selv om det kan argumenteres med at syv institutter fører til en stor ledergruppe så er den ikke uvanlig stor. Det vil også bli lettere å få på plass instituttledere og det er ingenting som tilsier at denne modellen vil bli dyrere enn en 5-instituttmodell. Konklusjonen er entydig positiv til å starte opp med en 7-insituttmodell som vist ovenfor.

9. Her kan du koma med innspel på ALTERNATIV 1

Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)

Hovedutfordringen med denne modellen er størrelsen på det sammenslåtte instituttet maskin og elektro. Den vil bli uhåndterlig uten understruktur og da er man på mange måter like langt. Institutt for elektrofag har et godt samarbeid med Institutt for maskin- og marin både innen undervisning og forskning og det kan pleies like godt ved å være to separate institutter. Noe som kan tale for en eventuell sammenslåing av Institutt for elektrofag og Institutt for Maskin- og marin er at de begge er profesjonsinstitutter og har sammenfallende fagområder innenfor industri 4.0 og mekatronikk.

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

Forskerforbundet gir et samlet innspill til de ulike alternativene til modell med 5 institutt:

Seks forskjellige alternativ er presentert med fem institutt hver. I alle alternativene ligger sammenslåingene av ingeniørmiljøene på de forskjellige campus i bunn, som er en premiss for modellen med sju institutt. I tillegg til disse sammenslåingene er fem forskjellige sammenslåinger av fagmiljø representert, hvor det ble tatt i bruk to av de fem forskjellige kombinasjonene i hvert av de seks alternativene.

Fordeler:

- Ledergruppen i fakultetet blir kanskje mer kompakt, men det er også større utfordringer i forhold til en mer omfattende understruktur som trengs

Ulemper:

- Dokumentet inneholder ingen argumenter som taler for de fem mulige sammenslåinger som er omtalt på side 5, og kombinasjonene ser ikke ut til å være basert på felles studieprogram eller eksisterende/planlagte forskningssamarbeid. Dette resulterer i at Forskerforbundet oppfatter de forskjellige alternativene som relativt tilfeldig valgt, og det virker som om hovedmålet med modellene er å redusere antall institutt til det «handterlige» antallet fem.
- Forskerforbundet er ikke kjent med at noen av sammenslåingene er ønsket av fagmiljøene selv på dette tidspunktet
- Modellene fører til større forskjell i antall ansatte per institutt enn modellen med sju institutt: fra en differens på 34 ansatte i alternativ 4 (antall ansatte varierer fra 27 til 61 ansatte) til en differens på 59 ansatte i alternativ 2 (20 til 79 ansatte), så fakultetet må handtere større forskjell blant instituttene, som kan føre til skjevfordeling av «makt og mynde».
- Modellene med fem institutt fører til større geografisk spredning og større faglig bredde innenfor instituttene. Dette vil gi større utfordringer på ledelsesnivå 3 (og 4?).
- Det organisatorisk funderte målet om å ha campusovergripende institutt bør ikke trumfe det faglige målet om å ha studenten og forskningsaktiviteten i sentrum. De mindre, spesialiserte studieprogrammene trenger lokal ledelse som kjenner programmene godt. Dette er en forutsetning for gode og raske avgjørelser og videre vekst.

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Denne modellen er lite egnet. Ser en på størrelsen på det sammenslåtte instituttet for maskin og elektro med sine 1480 studenter og sammenligner den med institutt for sikkerhet med 199 studenter. Det er uheldig en bør prøve å oppnå en struktur som har omtrentlig like mange studenter og ansatte.

Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)

Fra ansatte:

- Miniinstitutt og kjempeinstitutt er ikke en god løsning. Alt for mange studenter pr. faglig ansatt på de store institutter gir dårlige muligheter for faglig utvikling.
- Har hatt for liten tid til å bli kjent med elektro. Det «marine» kommer i skyggen. Fraværende i navnet.
- Dårlig ide å slå sammen IMM og elektro. Det blir alt for stort og vil trenge to underinstitutter. To instituttledere som i dag blir til minst 3.
- Sammenslåing av elektro og maskin. Er det heldig å ha å ha et institutt som målt etter antall studenter er nesten like stort som de andre til sammen?

Fra Instituttleder:

Sammenslåing av IMM og Elektro har ikke vært drøftet tidligere. Det er ikke unaturlig; tvert imot naturlig dersom man mener at HVL skal satse på mekatronikk. Det skal vi så vidt jeg vet ikke. Vi har to sterke miljø på dette i Norge; UiA og NTNU. Vi har et betydelig utstrakt samarbeid med elektro i dag særlig innen undervisning. Dette samarbeidet kan og bør utvides innen robotikk og autonome systemer til havs og bør også innbefatte FoU. Det kan vi imidlertid utvikle ved å beholde dagens struktur med 2 institutt og dagens budsjettmodell for lønn.

Det vi være uheldig med et institutt (IMM+ elektro) som har nesten halvparten av studentene og et student/ansatt forhold som er mye høyere enn de andre med unntak av bygg. Ledelse av et slikt institutt vil kreve et ekstra nivå slik at dagens 2 instituttledere blir til 3.

Når det gjelder institutt for bygg og miljøvitenskap så er byggingeniører deres største «produkt», mens prosentvis antall fagpersoner med byggfaglig bakgrunn blir sørgelig redusert med tilførsel av et betydelig antall samfunnsvitere. Du må antagelig lete for å finne noen som kan beregne nedbøyningen av en bjelke. Dette får imidlertid bygg svare for best selv.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

En ulempe generelt med 5-instituttmodellene, er at instituttene blir veldig ulike i størrelsen. Dette gir behov for undergrupper i noen institutter, men ikke i andre.

Maskin og elektro har dessuten neppe så mange fellesnevner faglig sett.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

Fagmiljøet ved AIN-Sogndal er her samanslått med fagmiljø ved byggmiljøet i Bergen. Det finst noko komplementære fagmiljø innan arealforvaltning og planlegging, men utifrå vår kunnskap gjeld dette om lag 5-10 % av dei tilsette ved desse to fagmiljøa samla og difor neppe nok som eit fagleg argument for at dette bør bli eit eige institutt. Å flytte arealplanleggingsmiljøet i Bergen til Institutt for miljøvitenskap kan vera ein mulegheit på sikt, men desse sørvar to heilt ulike formål så dette må vera ein ønska prosess frå det fagmiljøet for å kunne gje ein fagleg gevinst. Skilnadane innanfor det føreslåtte instituttet vil bli så store at vi vanskeleg kan sjå at ein kan drive god og effektiv fagleg leiing som instituttleiar.

Fagmiljøet ved AIN-Førde blir her delt på tre institutt og det er såleis ingen endring frå i 7-instituttmodell (sjå merknader til 7-instituttmodell).

Konklusjon: AIN sin avdelingsleiing og administrasjon tilrår ikkje denne modellen. (Sjå generelle innspel for meir om 5-instituttmodellen).

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

Høyeringa presenterer seks alternativ med fem institutt der samanslåing av ingeniørinstitutt er lagt inn som premiss. Høyringsgrunnlaget gjev svært lite informasjon om dei ulike fagmiljøa, slik at det er vanskeleg å vurdere fordelar og ulemper ved ulike alternativ, særleg om ein legg fagleg fellesskap og slektskap mellom utdanningane til grunn. Dei fem argumenta for ein 7-instituttmodell gjeld alle som argument mot ein 5-instituttmodell, uavhengig av kva for eit av dei seks alternativa ein vel. Vi har følgjande synspunkt på dei seks alternativa til 5-instituttmodell

Alternativ 1

I dette alternativet er Institutt for naturfag føreslege slått saman med Institutt for byggfag. Det er ikkje sannsynleggjort at dette vil styrke undervisning og forskning. Eitt av bachelorprogramma ved Institutt for naturfag (Landskapsplanlegging med landskapsarkitektur) har noko likskap med bachelorprogrammet i Landmåling og eiendomsdesign ved Institutt for byggfag. Elles har utdanningane og forskinga ved dei to institutta lite til felles. Dei to fagmiljøa har kvart sitt særpreg; medan Institutt for naturfag har utprega disiplinprofil med tyngdepunkt i geologi, økologi, fornybar energi og planlegging, er Institutt for byggfag hovudsakleg eit ingeniør-profesjonsinstitutt. For fleirtalet av tilsette ved dei to institutta vil ikkje ei samanslåing av fagmiljøa gje meirverdi, verken i undervisning eller forskning. Det er ikkje naudsynt å slå saman institutt for å få til eventuell utveksling av lærarkrefter (t.d. planlegging, jus eller geofare) mellom institutta. Vi kjenner heller ikkje til at det er interesse for ei slik samanslåing ved Institutt for byggfag.

Samanslåinga av Institutt for marin og maskin og Institutt for elektro til eit felles institutt har vi ikkje grunnlag for å vurdere basert på høyringsnotatet.

Institutt for ingeniør- og teknologifag (Eli Nummedal)

Maskin og elektro i lag vert for stor i høve til totalen. Viss elektro skal vera saman med andre, bør det vera data og realfag.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

Alternativ 1 gir en uheldig sammenslåing av fagmiljø som ikke er klar for sammenslåing. Miljøene er to nesten like store enheter, med fullstendig forskjellig plattform på undervisning og forskning. En sammenslåing er risikofylt i forhold til økonomi og drift av instituttet. Det er svært risikofylt å gjøre endringer som ikke er ønskelig i fagmiljøet uten at det er utredet grundig. Faren for å miste ansatte er tilstede og resultatet av det kan bli manglende mulighet til å drive profesjonsutdanningene videre. Det vil bli lang avstand både fysisk og beslutningsmessig fra der produksjonen er og til der ledelsen sitter, enten det er i Sogndal eller i Bergen. Miljøvitenskap i Sogndal er faglig interessant og en samarbeid er interessant, blant annet for å sikre miljøfokus i de tekniske fagene i utdanningene våre. Innenfor enkelte fagområder som for eksempel landskap/Arealplanlegging kan det være felles interesser for utvikling av fag i profesjonsutdanningene, men en sammenslåing er ikke en forutsetning for å få det til. Institutt for Byggfag er positiv til videre kartlegging av fagmiljøene ved Høgskulen og er også positiv til forskningssamarbeid. Dette håndteres best ved å bruke tid og ikke lukke dører til interessante fagmiljø. Størrelsen på instituttene vil bli svært forskjellig.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

- Det er stor skilnad i storleik på største og minste institutt. Ein bør i så fall vurdere om dei to minste institutta kan fusjonere, eller slå dei saman med andre større institutt.

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

Her var det noe forskjellig tilbakemelding fra en som synes dette er den beste 5-instituttmodellen til en som mener at maskin og elektro blir for stor sammenlignet med de andre instituttene. Generelt er man litt usikker på om maskin og elektro har nok faglige likheter til å være sammen.

10. Her kan du koma med innspel på ALTERNATIV 2

Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)

Igjen er det størrelsen på det sammenslåtte Institutt data og elektro som er utfordringen. Det krever understruktur. En annen fare er at Institutt for elektrofags forskning kan drukne. Det må erkjennes at Institutt for data- og realfag er kommet lengre enn oss på det området. En annen utfordring er at PhD-programmet ikke lenger vil være instituttovergripende. Institutt for data og realfag og vi har en del overlappende aktiviteter, men de kan samordnes, rasjonalisering og synergieffekter kan hentes ut uten sammenslåing. Noe som kan tale for en eventuell sammenslåing av Institutt for elektrofag og Institutt for Data- og realfag er at de har sammenfallende fagområder innenfor kommunikasjon og data.

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

Se kommentar til alternativ 1.

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Denne modellen er lite egnet. Ser en på størrelsen på det sammenslåtte instituttet for data og elektro med sine 79 ansatte og sammenligner dette med institutt for maskin og marin med 41 tilsette.

Dette by på problemer i forbindelse med f.eks. medarbeidersamtaler osv.

En bør prøve å oppnå en struktur som har omtrentlig like mange studenter og ansatte. Det er viktig å beholde en struktur som ivaretar de klassiske studiene. Denne modellen kan bli uhåndterlig uten en god understruktur.

Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)

Fra ansatte:

- Her ser ein godt skilnaden i arbeidstilhøve ved dei ulike institutta. Det er ikkje bra for fakultetet at vi har så ulike arbeidstilhøve på ulike institutt.
- Selv om IMM her mister litt av sin tidligere gjennomslagskraft (si: størrelse) er det en av de sunne variantene, med at instituttstørrelsen er oversiktlig og håndterbar for en leder. En annen fordel er at det er kun tre campi involvert i dette alternativet (og de andre hvor IMM slås kun sammen med gruppen i Stord/Haugesund) istedenfor flere, dersom for eksempel elektro med avdelingen i Førde hadde vært med).

Fra instituttleder

For bygg som for alternativ 1. Sammenslåing av maskin i Haugesund og Bergen mener jeg er udiskutabelt selv om det ikke er uproblematisk. Vi kan bare ha et maskininstitutt. Utfordringene får vi løse over tid.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

En ulempe generelt med 5-instituttmodellene, er at instituttene blir veldig ulike i størrelsen. Dette gir behov for undergrupper i noen institutter, men ikke i andre.

Vi mener at dette alternativet er noe bedre enn Alt. 1, da data og elektro er fag som ligger nærmere hverandre.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

Fagmiljøet ved AIN-Sogndal er her samanslått med fagmiljø ved byggmiljøet i Bergen. Det finst noko komplementære fagmiljø innan arealforvaltning og planlegging, men utifrå vår kunnskap gjeld dette om lag 5 % av dei tilsette ved desse to fagmiljøa samla og difor neppe nok til at dette bør bli eit eige institutt. Å flytte arealplanleggingsmiljøet i Bergen til Institutt for miljøvitskap kan vera ein mulegheit på sikt, men desse sørvar to heilt ulike formål så dette må vera ein ønska prosess frå det fagmiljøet for å kunne gje ein fagleg gevinst. Skilnadane innanfor det føreslåtte instituttet vil bli så store at vi vanskeleg kan sjå at ein kan drive god og effektiv fagleg leiing som instituttleiar.

Fagmiljøet ved AIN-Førde blir her delt på to institutt og dette kan vera ein bra modell utifrå eit leiings- og samhandlingsperspektiv (sjå merknader til 7-instituttmodell).

Konklusjon: Samla sett tilrår ikkje AIN sin avdelingsleiing og administrasjon denne modellen. (Sjå generelle innspel for meir om 5-instituttmodellen)

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

I dette alternativet er Institutt for naturfag føreslege slått saman med Institutt for byggfag. Det er ikkje sannsynleggjort at dette vil styrke undervisning og forskning. Eitt av bachelorprogramma ved Institutt for naturfag (Landskapsplanlegging med landskapsarkitektur) har noko likskap med bachelor-programmet i Landmåling og eiendomsdesign ved Institutt for byggfag. Elles har utdanningane og forskinga ved dei to institutta lite til felles. Dei to fagmiljøa har kvart sitt særpreg; medan Institutt for naturfag har utprega disiplinprofil med tyngdepunkt i geologi, økologi, fornybar energi og planlegging, er Institutt for byggfag hovudsakleg eit ingeniør-profesjonsinstitutt. For fleirtalet av tilsette ved dei to institutta vil ikkje ei samanslåing av fagmiljøa gje meirverdi, verken i undervisning eller forskning. Det er ikkje naudsynt å slå saman institutt for å få til eventuell utveksling av lærarkrefter (t.d. planlegging, jus eller geofare) mellom institutta. Vi kjenner ikkje til at det er interesse for slik samanslåing ved Institutt for byggfag.

Samanslåing av Institutt for data og Institutt for elektro til eit felles institutt har vi ikkje grunnlag for å vurdere basert på høyringsnotatet.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

Samme innspill som alternativ 1.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

- Svært stor skilnad på største og minste institutt.
- Vil kreve formell understruktur på dei største institutta medan dei minste ikkje har behov for det.
- Svært ulike behov for administrativ støtte.
- Deler av elektrofag (kommunikasjon/automatisering) ligg nært datafaga, mens andre deler (spesielt elkraft) ligg nærare maskin og marin.
- Store institutt med stor fagleg breidde vil ha vanskar med å finne instituttleiarar som har god nok oversikt over det samla fagområdet.
- Dei ulike fagområda vil verte mindre synlege i eit stort institutt enn i eit lite institutt.
- Det er svært truleg at Institutt for data- og realfag vil vekse i åra som kjem. Det er stort fokus på digitalisering og IKT i samfunnet, og kunnskapsdepartementet har tildelt mange ekstra studieplassar innan IKT.
- PhD-programmet på FIN vil vere samla på eitt instiutt. Positivt med ein instituttleiar som har ansvaret. Kanskje negativt i forhold til å involvere flest mogeleg på fakultetet?

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

Det er klart at vårt institutt mener denne modellen er noe bedre enn den forrige. En er positiv til koblingen mellom bygg og miljøvitenskap og en mener at data og elektro kan høre sammen ut fra faglige kriterier. Man er også positiv til at tre av institutta er noenlunde like store. Det nevnes også at man stiller seg positiv til at vårt institutt blir værende som i dag.

11. Her kan du koma med innspel på ALTERNATIV 3

Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)

Se kommentar for alternativ 2 som er ekvivalent med alternativ 3 for Institutt for elektrofag.

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

Se kommentar til alternativ 1.

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Se kommentar for alternativ 2 som er "ekvivalent" med alternativ 3

Det modellen ivaretar ikke de klassiske studiene på en god måte. Denne modellen kan bli uhåndterlig.

Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)

Fra ansatte:

- Institutt for miljøvitenskap synes å vere for lite. Truleg bør dei gå saman med kjemi for å jamne ut skilnaden i storleik.
- Omtrent de samme argumentene som ved alternativ 1: det er viktig å styrke og synliggjøre det marine miljøet ved HVL, noe som er litt mer vanskelig når det blir slått sammen med både maskin og sikkerhet
- Etter min mening et for stort alternativ, men med tanke på at det er kun tre campi involvert i denne modellen for et 'IMS' kan det eventuelt fungere, men trenger en understruktur på grunn av antall ansatte. Jeg er ingen tilhenger av å skape en dypere struktur enn det vi har per i dag.

Fra instituttleder:

For maskin og marin mener jeg denne også kan fungere. Sikkerhetsmiljøet må fortsatt ha en lokal leder i en eller annen form. Der er faglige treff mellom oss og sikkerhetsmiljøet som kan utvikles videre, men det er det kanskje mellom sikkerhetsmiljøet og bygg også.

Bekymret for å miste marinfag i instituttnavnet. Det er en merkevare vi har bygget opp over mange år, men det skal ikke være avgjørende for å si nei til denne.

Bekymringsfullt med to små institutt til høyre. Begge de bryter med prinsippet om campusovergripende institutt. Etter fusjonen synes det å være business as usual for disse.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

En ulempe generelt med 5-instituttmodellene, er at instituttene blir veldig ulike i størrelsen. Dette gir behov for undergrupper i noen institutter, men ikke i andre.

Sikkerhet (brannsikkerhet og KHMS) bør ikke knyttes opp mot et spesifikt fagområde. Sikkerhet vil være relevant innen mange forskjellige fagområder. Det uttrykkes bekymring for at sikkerhet vil «drukne» som satsingsområde ved sammensmelting med et annet stort institutt.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

Fagmiljøet ved AIN-Sogndal er her eit eige institutt som vi tidlegare har argumentert for er fagleg og organisatorisk fornuftig. (sjå merknader til 7-instituttmodell).

Fagmiljøet ved AIN- Førde er her delt på to institutt, der mesteparten av fagmiljøet vil vera knytt til eit av desse institutta og dette kan vera ein bra modell utifrå eit leiings- og samhandlingsperspektiv (sjå merknader til 7-instituttmodell).

Konklusjon: AIN sin avdelingsleiing og administrasjon kan tilrå denne modellen som eit alternativ til 7-instituttmodellen. (Sjå generelle innspel for meir om 5-instituttmodellen).

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

Institutt for naturfag blir i dette alternativet føreslept som eit eige institutt for miljøvitskap, noko som vil vera i tråd med fagmiljøet sine ønskjer. Vi har ikkje grunnlag for å vurdere samanslåinga av Institutt for maskin og marin og Institutt for sikkerheit, eller samanslåinga av Institutt for data og Institutt for elektro basert på høyringsnotatet.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

Samme innspill som for 7 institutt, men ulik størrelse på instituttet kan føre til store utfordringer.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

- Samme som 2.

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

Her nevnes det at institutt for maskin og sikkerhet blir for store og at bygg og miljøvitskap burde vere sammen. Man er også her positiv til at Institutt for bio og kjemi står alene.

12. Her kan du koma med innspel på ALTERNATIV 4**Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)**

Alternativ 4 er for Institutt for elektrofag ekvivalent med alternativet med syv institutt som er vår foretrukne modell (se kommentar der). Alternativ 4 er i tillegg campusovergripende.

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

Se kommentar til alternativ 1.

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Alternativ 4 er bedre enn alternativ 1-3. Den ivaretar i større grad den klassiske «strukturen». Modellen er mer lik den med syv institutt som ivaretar den klassiske strukturen på god måte. Dette er akademikerne foretrukne modell.

Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)

Som for alternativ 3. Bekymring for byggingeniørmiljøet er uttrykt tidligere.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

En ulempe generelt med 5-instituttmodellene, er at instituttene blir veldig ulike i størrelsen. Dette gir behov for undergrupper i noen institutter, men ikke i andre. Sikkerhet (brannsikkerhet og KHMS) bør ikke knyttes opp mot et spesifikt fagområde.

Sikkerhet vil være relevant innen mange forskjellige fagområder. Det uttrykkes bekymring for at sikkerhet vil «drukne» som satsingsområde ved sammensmelting med et annet stort institutt.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

Fagmiljøet ved AIN-Sogndal er her samanslått med fagmiljø ved byggmiljøet i Bergen. Det finst noko komplementære fagmiljø innan arealforvaltning og planlegging, men utifrå vår kunnskap gjeld dette om lag 5 % av dei tilsette ved desse to fagmiljøa samla og difor neppe nok som fagleg argument for at dette bør bli eit eige institutt. Å flytte arealplanleggingsmiljøet i Bergen til Institutt for miljøvitskap kan vera ein mulegheit på sikt, men desse sårvar to heilt ulike formål så dette må vera ein ønskja prosess frå det fagmiljøet for å kunne gje ein fagleg gevinst. Skilnadane innanfor det føreslåtte instituttet vil bli så store at vi vanskeleg kan sjå at ein kan drive god og effektiv fagleg leiing som instituttleiar.

Fagmiljøet ved AIN-Førde blir her delt på tre institutt og er såleis ingen endring frå å vera i 7-instituttmodell (sjå merknader til 7-instituttmodell).

Konklusjon: Samla sett tilrår ikkje AIN sin avdelingsleiing og administrasjon denne modellen. (Sjå generelle innspel for meir om 5-instituttmodellen).

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

I dette alternativet er Institutt for naturfag føresleget slått saman med Institutt for byggfag. Det er ikkje sannsynleggjort at dette vil styrke undervisning og forskning. Eitt av bachelorprogramma ved Institutt for naturfag (Landskapsplanlegging med landskapsarkitektur) har noko likskap med bachelor-programmet i Landmåling og eiendomsdesign ved Institutt for byggfag. Elles har utdanningane og forskinga ved dei to institutta lite til felles. Dei to fagmiljøa har kvart sitt særpreg; medan Institutt for naturfag har utprega disiplin-profil med tyngdepunkt i geologi, økologi, fornybar energi og planlegging, er Institutt for byggfag hovudsakleg eit ingeniør-profesjonsinstitutt. For fleirtalet av tilsette ved dei to institutta vil ikkje ei samanslåing av fagmiljøa gje meirverdi, verken i undervisning eller forskning. Det er ikkje naudsynt å slå saman institutt for å få til eventuell utveksling av lærarkrefter (t.d. planlegging, jus eller geofare) mellom institutta. Vi kjenner ikkje til at det er interesse for slik samanslåing ved Institutt for byggfag.

Samanslåinga av Institutt for maskin og Institutt for sikkerheit til eit felles institutt har vi ikkje grunnlag for å vurdere basert på høyringsnotatet.

Institutt for ingeniør- og teknologifag (Eli Nummedal)

Dette er det beste alternativet for 5-modellane.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

Innspill som for alternativ 1 og 2.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

- Framleis skilnad i storleik på institutta
- Vanskeleg å uttale seg om faglege argument for samanslåingar

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

En av de ansatte mener dette er den beste 5-instituttmodellen mens en mener at institutt for bygg og sikkerhet blir for stor. Man er fortsatt fornøyd med at institutt for bio og kjemi ikke er slått sammen med noen av de andre utdanningene.

13. Her kan du koma med innspel på ALTERNATIV 5

Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)

Dette forslaget er ekvivalent med alternativ 1 (se kommentar der).

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

Se kommentar til alternativ 1.

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Dette forslaget er ekvivalent med alternativ 1 (se kommentar der).

Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)

Som tidligere skeptisk til størrelsen på Maskin & elektro. Når det gjelder Bio, kjemi og sikkerhet så virker det som en konstruksjon kun for å øke størrelsen på Kjemi og bio. Her må man lytte til sikkerhetsmiljøet.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

En ulempe generelt med 5-instituttmodellene, er at instituttene blir veldig ulike i størrelsen. Dette gir behov for undergrupper i noen institutter, men ikke i andre. Sikkerhet (brannsikkerhet og KHMS) bør ikke knyttes opp mot et spesifikt fagområde.

Sikkerhet vil være relevant innen mange forskjellige fagområder. Det uttrykkes bekymring for at sikkerhet vil «drukne» som satsingsområde ved sammensmelting med et annet stort institutt.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

Fagmiljøet ved AIN-Sogndal er her eit eige institutt som vi over har argumentert for er fagleg og organisatorisk fornuftig (sjå merknader til 7-instituttmodell).

Fagmiljøet ved AIN-Førde blir her delt på tre institutt og er såleis ingen endring frå å vera i 7-instituttmodell (sjå merknader til 7-instituttmodell).

Konklusjon: AIN sin avdelingsleiing og administrasjon kan tilrå denne modellen som eit alternativ til 7-instituttmodellen (sjå generelle innspel for meir om 5-instituttmodellen).

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

Institutt for naturfag blir i dette alternativet føreslege som eit eige institutt for miljøvitenskap, noko som vil vera i tråd med fagmiljøet sine ønskjer. Vi har ikkje grunnlag for å vurdere samanslåinga av Institutt for bio og kjemi og Institutt for sikkerheit, eller samanslåinga av Institutt for maskin og Institutt for elektro basert på høyringsnotatet.

Samme innspill som for 7 institutt, men ulik størrelse på instituttet kan føre til store utfordringer.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

- Samme som 4.

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

Denne modellen er ikke godt likt. Noen er negative til sammenslåing mellom institutt for bio og kjemi og sikkerhetsutdanningen i Haugesund mens andre mener at dersom det blir en 5-instituttmodell så vil denne sammenslåingen være den man foretrekker. Det nevnes også at man ikke tror det er fornuftig å slå sammen maskin og elektro og at bygg og miljøvitenskap kunne vært sammen.

14. Her kan du koma med innspel på ALTERNATIV 6

Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)

Alternativ 6 er for Institutt for elektrofag ekvivalent med alternativ 2 (se kommentar der).

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

Se kommentar til alternativ 1.

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Se kommentar for alternativ 2 som er ekvivalent med alternativ 3

Det modellen ivaretar ikke de klassiske studiene på en god måte. Denne modellen kan bli uhåndterlig.

Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)

Fra ansatte:

- Denne er heller ikkje godt balansert med høve til student-tal, tilsette og studieprogram.
- Denne er å foretrekke, spesielt fordi den er både kompakt og størrelsen på instituttene er jevnest fordelt
- Kanskje det beste alternativ, med tanke på at IMM ikke vokser alt for mye og det er intet institutt som har alt for mange studieprogrammer å håndtere.
- Miljøvitenskap stikker seg ut her. Putte dem inn med bio/kjemi og sikkerhet for at robust tverrfaglig miljø?

Fra instituttleder:

Om sammenslåing av IDR og elektro er ønskelig kan diskuteres. Hva vil man oppnå med det? Det er mulig at et studium ved IDR og et annet ved elektro er svært like og burde vært slått sammen, men det kan gjøres uten at man er på samme institutt. Igjen lar man miljøet i Sogndal være i fred og prinsippet om campusovergripende institutt forlates.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

En ulempe generelt med 5-instituttmodellene, er at instituttene blir veldig ulike i størrelsen. Dette gir behov for undergrupper i noen institutter, men ikke i andre. Sikkerhet (brannsikkerhet og KHMS) bør ikke knyttes opp mot et spesifikt fagområde.

Sikkerhet vil være relevant innen mange forskjellige fagområder. Det uttrykkes bekymring for at sikkerhet vil «drukne» som satsingsområde ved sammensmelting med et annet stort institutt.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

Fagmiljøet ved AIN-Sogndal er her eit eige institutt som vi tidlegare har argumentert for er fagleg og organisatorisk fornuftig (sjå merknader til 7-instituttmodell).

Fagmiljøet ved AIN- Førde er her delt på to institutt, der mesteparten av fagmiljøet vil vera knytt til eit av desse institutta og dette kan vera ein bra modell utifrå eit leiings- og samhandlingsperspektiv (sjå merknader til 7-instituttmodell).

Konklusjon: AIN sin avdelingsleiing og administrasjon kan tilrå denne modellen som eit alternativ til 7-instituttmodellen. (Sjå generelle innspel for meir om 5-instituttmodellen).

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

Institutt for naturfag blir i dette alternativet føreslege som eit eige institutt for miljøvitenskap, noko som vil vera i tråd med fagmiljøet sine ønskjer. Vi har ikkje grunnlag for å vurdere samanslåinga av Institutt for bio og kjemi og Institutt for sikkerheit, eller samanslåinga av Institutt for maskin og marin og Institutt for elektro basert på høyringsnotatet.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

Samme innspill som for 7 institutt, men ulik størrelse på instituttet kan føre til store utfordringer. Dette er kanskje den modellen med 5 institutt, som kan bidra best til videreutvikling av instituttstrukturen. For Institutt for Byggfag kan det være interessant å vurdere fagmiljø på Kjemi/sikkerhet, Miljøvitenskap og Maskin/Marin. Mot Kjemi kan vi ha felles interesser mot Vann og VA. Miljøvitenskap kan være interessant innen flere områder, spesielt landskap. Og maskin/marin er interessant der det er klare felles interesser inne konstruksjonsfagene.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

- Samme som 2.

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

Her nevnes det som i forrige alternativ at det ikke er interessant for vårt institutt uten at fagmiljøene uttrykker et ønske om å slå seg sammen. Det virker som om mange på instituttet vårt ikke ønsker en sammenslåing. Ellers synes man at modellen er en litt forbedret utgave av forrige modell men at bygg og miljøvitenskap burde høre sammen.

15. 1. Her kan du koma med innspel (fordelar og ulemper) på modellane som er presentert.**Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)**

Alternativet med syv institutter er absolutt best. Dersom det skal velges blant de andre modellene, er Institutt for elektrofag av den oppfatning at alternativ 4 er best.

2) Den beste modellen for fakultet er 7 instituttsmodellen. Dette har kommet fram etter mange lange og gode diskusjoner og er tuftet på prinsippene om kvalitet i utdanning og forskning, relevans for næringsliv og utvikling og bevaring av profesjonene. Samarbeid over profesjonsgrenser får en til med en organisasjonsmodell for fakultetet som gir rom for samarbeid over alle instituttgrenser. Denne modellen vil også gi oss arbeidsro i prosessen med å samordne oss med HisF og HSH.

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

Se kommentar til modell 1 (7 institutt) og modell 2 (5 institutt).

Administrasjonen AIØ (Henning Norheim)

Vi støtter at modellen med 7 institutt vil gi den smidigaste overgangen til nytt fakultet med tanke på administrasjon. I ei tid med mange omveltingar kan det være strategisk lurt å halda på hovudstrukturane frå den gamle instituttstrukturen slik at prosessane blir best forankra i institusjonen. En for da meir like institutt og med ein storleik som gjer at ein ikkje treng ein omfattande og kompliserande understruktur på kvart institutt. Alle dei føreslåtte institutta i modellen med 7 institutt vil ha egne masterprogram eller være i samarbeid med eit universitet om masterutdanning.

Fordelen med modellen med 5 institutt er at den i større grad er campusovergripande enn modellen med 7 institutt. Med 5 institutt vil og institutta få ein større fagleg breidde, i motsetning til 7 institutt der kvart institutt vil verte meir eller mindre monofagleg.

Avdelingsledelsen AIØ (Carsten Helgesen og Ove Jan Kvammen)

Modell 2 – 5 institutt – ulike alternativ.

I alle forslagene som er presentert ser vi kulturelle utfordringer i sammenslåing av fagmiljøer som er inhomogene og har ulike historisk bakgrunn. Vi ser også at ingen av de fem forslagene oppfyller ønsket i Fusjonsplattformen om at alle instituttene skal være campusovergripende.

Studentråd Førde (Are Bødal)

Har egentlig ingen innspel sia eg ikkje heilt veit ka eg skal uttale meg om.

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Modell med 7 institutt er mindre konflikt fullt. Den gir oss arbeidsro. Dette er viktig når en skal samkjøre fagdisipliner på tvers.

Det blir vanskeligere å få til en samkjøring på tvers når en i tillegg skal ha en sammenslåing av institutt på tvers.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

Dette er allerede gjort under hvert alternativ.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)**7-instituttmodell:**

Frå Avdelingsleiing og administrasjon ved Avdeling for ingeniør og naturfag (AIN) sin ståstad står 7-instituttmodellen fram som ein fagleg fornuftig modell. Her tek ein omsyn til at dei fleste instituttleiarane kan vera tett på både tilsette og studentar, og kjenne fagfelte og studieprogramma dei skal leie og utvikle, og forstå personalet sine ønskjer og utfordringar. Institutta vil då bli relativt like i storleik og ingen svært store. Det vil minske behovet for eit assisterande nivå 3 og eit nivå 4 (sjølv om det i nokre tilfelle likevel vert viktig, sjå under). Det vil også gje ein anna tyngde til fakultet og avdelingsleiing som då vert den reelle overordna strategiske og økonomiske eininga, enn ved færre institutt då institutta gjerne framstår som minifakultet. (Sjå fleire innspel frå AIN leiing og administrasjon under vurdering av 7-instituttmodellen)

Konklusjon: AIN sin avdelingsleiing og administrasjon kan tilrå 7- instituttmodellen.

5-Instituttmodell

Her er det mange ulike modellar der ein har prøvd å kombinere noverande institutt og fagmiljø til færre institutt. Dette er ein utfordrande oppgåve då institutta gjerne er bygd opp rundt eksisterande studieprogram og det difor berre er logisk å slå saman fagmiljø med felles eller tilgrensande studieprogram og fagmiljø og/eller fou-aktivitet slik som føreslått i 7-institutt modellen.

I alle modellane med fem institutt vil ein ha einingar med svært varierende storleik. Dette kan gje utfordringar i den interne dynamikken i leiargruppa ved fakultetet og er ikkje alltid gunstig. Vi meiner likevel ikkje at dette er det viktigaste då akademiske institusjonar i århundrer har vore van med å ha ulike storleik på einingar på same nivå (fakultet og institutt).

Alle modellane har også 1-3 alternativ som ikkje er campusovergripande, men vi meiner dette heller ikkje er det viktigaste prinsippet å følge. Det er det faglege perspektivet som må danne grunnlaget for institutta. Her er det kapasiteten til å vera tett på studentane fagleg og administrativt og kapasiteten til levere masterprogram ein god del viktigare. Vi har ikkje nok info til å vurdere om den kapasiteten finst i alle dei ulike instituttalternativa og difor er det ei vanskeleg oppgåve å vurdere dei ulike alternativa. Vi vurderer fem institutt på noverande stadium difor generelt sett som ei suboptimal løysing. Nokre alternativ kan likevel vera aktuelle frå vår ståstad og vi vurderer alternativ 3, 5 og 6 som mulege løysingar medan dei andre alternativa ikkje kan tilråast.

Konklusjon: AIN sin avdelingsleiing og administrasjon ønskjer primært ikkje 5- instituttmodellen (sjå meir under kvar modell).

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

Institutt for naturfag meiner at 7-instituttmodellen er det beste alternativet for instituttorganisering. Ei slik organisering vil best ivareta fagleg fellesskap mellom utdanning og forskning, høve for instituttleiar til å kjenne til fagområda ein skal leie, passe storleik på fagmiljøa slik at ein unngår ein underskog av studieleiarar og andre med leiarfunksjonar på nivå 4, kapasitet til masterprogram, og fysisk og fagleg nærleik mellom leiing, tilsette og studentar.

Institutt for ingeniør- og teknologifag (Eli Nummedal)

Det er viktig at det ligg godt til rette for å jobba med både undervisning og forskning på tvers av institutta, og dei mange mulige modellane viser at det er mange naturlege samarbeidspartnarar på tvers av instituttgrenser. Modellen med 7 institutt kan gjera det lettare å vera fleksibel med omsyn på tverrfaglegheit, medan nye samansette større institutt kan gi for stort internt fokus på bekostning av tverrfaglegheit.

Maskin og elektro i lag vert for stor i høve til totalen. Viss elektro skal vera saman med andre, bør det av faglege årsaker vera data og realfag.

Studentråd AIØ (Benjamin Johan Madsen)

Studenten ved AIØ campus Kronstad er positivt innstilt til at fakultet for ingeniør og naturvitenskap (FIN) struktureres med de 7 instituttene som er foreslått i høringen til å begynne med. Studentene ved AIØ campus Kronstad blir ikke påvirket av dette forslaget og instituttene trenger ikke å bruke tid eller energi på å implementere noe i denne fasen. Dermed kan det bli brukt mer tid til å utrede de mulige sammenslåingene/splittelsene av dagens institutter. Dette er viktig ettersom at studentene til syvende og sist ønsker et fakultet med 5 institutt. Disse instituttene burde være et resultat av gode sammenslåinger som gir størst mulig faglig gevinst. Det er nevnt i høringen at alle fagmiljøene har ytret ønske om mer tid til å vurdere de mest optimale sammenslåingene. Et fakultet med de 7 instituttene som er foreslått gjør det mulig å bruke mer tid på dette.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

En organisering som gir kort vei fra produksjon til der beslutninger skjer, vil være det beste. En tydelig fakultetsadministrasjon med kort organisatorisk avstand til fagmiljøene vil kunne bidra best til målsetningen med fusjonen.

Resten er drøftet under de ulike modellene.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

Dette er delvis svart på i dei tidlegare spørsmåla. Det er vanskeleg å vurdere faglege argument for og imot dei ulike samanslåingane. Det vil difor vere dei organisatoriske skilnadane som får størst fokus. Svært store og svært små institutt i samme modell er uheldig. Dette vil m.a. bety at instituttleiarane i leiarmøtet representerer svært ulike stor grupper tilsette og studentar. Institutta vil ha ulike behov for formell understruktur og administrativ støtte.

Institutt for data- og realfag har hatt stor vekst dei siste åra, og det vil truleg verte behov for ytterlegare vekst framover pga satsing på IKT i Norge. Dersom det blir oppstart av IT-studier i Førde vil det også bety auke i talet på tilsette. Den faglege breidda er alt stor, og det er krevjande å leie eit institutt med stor spreiding i aktivitet: realfagskurs på nivå med vidaregåande skule til PhD-program. Deler av Institutt for elektrofag (spesielt elkraft) ligg fagleg svært langt frå data- og realfag. Samarbeid mellom dei to instiutta er viktig, men vi meiner at vi kan få dette til på tvers av instituttgrenser.

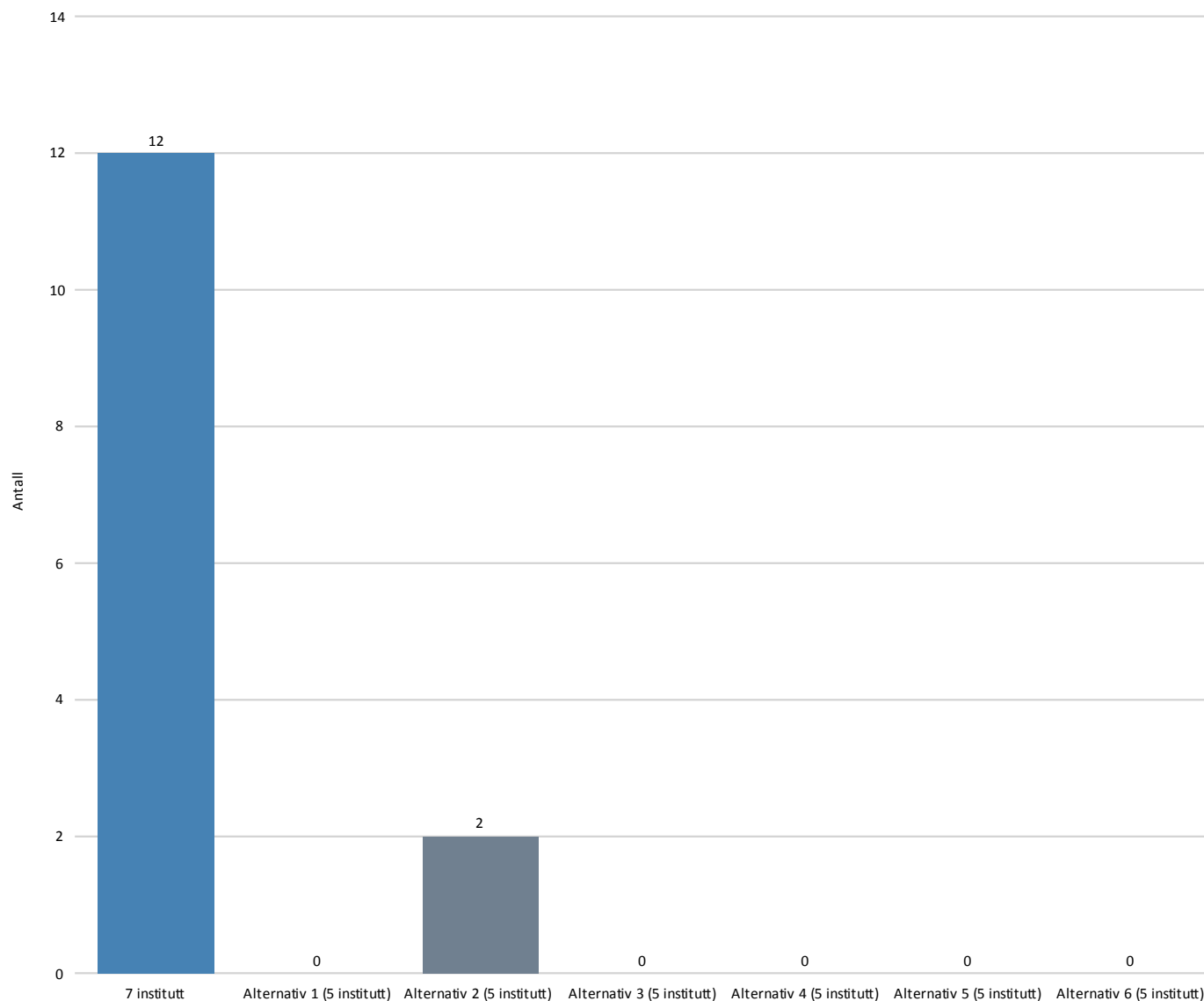
Ein modell med fleire institutt vil gjere at dei enkelte fagområda vert meir synlege i HVL og eksternt.

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

Det er ingen fordel å ha et stort institutt med en stor faglig spredning. Det er fornuftig med fire campusovergripende institutt der man baserer seg på at tilnærmet like studieprogram slår seg sammen. De resterende instituttene som ikke har tilsvarende like utdanningsprogram bør få mulighet til å, i første omgang, fortsette som sterke og gode fagmiljø uten at de blir slått sammen basert på dårlig utgreide modeller. Sju institutt vil gi bedre mulighet til å sette studenten i fokus med en ledelse som er kjent med studieprogrammene på instituttet. Det er heller ikke uvanlig at andre høyskoler/universiteter har 7 eller flere instituttet.

Ved å starte opp med 7 instituttmodellen så vil man ha en organisering som skjer "bottom up" og ikke "top down". Man prioriterer dermed faglige fremfor organisatoriske hensyn og en slik forventning er sterk i fagmiljøene. Å starte opp med denne modellen vil gi fakultetet bedre tid til å jobbe videre med å identifisere gode sammenslåinger som er faglig fundert og der ønskene også er tilstede blandt ansatte i fagmiljøene.

Modellene med 5 institutter gir en noe mer kompakt ledergruppe, men helt klart større utfordringer med en mer omfattende understruktur. Det er mulig at man kan "jobbe frem" en 5-instituttmodell som er fornuftig og velfungerende dersom man får bruke første åremålsperiode på dette.

16. 2. Her kan du ta stilling til kva modell som er den beste for fakultetet

Navn	Antall
7 institutt	12
Alternativ 1 (5 institutt)	0
Alternativ 2 (5 institutt)	2
Alternativ 3 (5 institutt)	0
Alternativ 4 (5 institutt)	0
Alternativ 5 (5 institutt)	0
Alternativ 6 (5 institutt)	0
N	14

17. 2a. Kva endringar må eventuelt gjerast i valt modell for å gjere den betre?

Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)

Ingen.

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

Forskerforbundet anser det som ikke nødvendig å foreslå endringer for modellen med 7 institutt.

Administrasjonen AIØ (Henning Norheim)

Administrasjonen ved AIØ meiner, etter ein totalvurdering, at modellen med 7 institutt vil være den beste løysinga for FIN-fakultetet i den første perioden. Så bør ein gjennomføre ein strategiprosess for å finne dei rette fagleg koplingane, og så etterpå eventuelt teikne ein ny instituttstruktur. Vi meiner at den føreslåtte modellen med 7 institutt har den rette faglege inndelinga.

Avdelingsledelsen AIØ (Carsten Helgesen og Ove Jan Kvammen)

Ingen.

Studentråd Førde (Are Bødal)

Ser ikkje noke pr no som må forandres mulig der er noke.

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Ingen.

Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)

I svaret fra ansatte sa 4 at modell med 7 institutt er den beste, mens 1 mente at alternativ 6 var best.

Jeg mener at 7 institutt er best nå; rett og slett fordi vi kan komme opp med bedre dersom vi får gjennomført en strategiprosess over litt tid.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

Modellen ser bra ut. De endelige navn på de ulike instituttene bør vi komme tilbake til.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

Dersom det finst fagmiljø som helst vil fusjonere med andre fagmiljø så kan også ein modell med 6 institutt vera eit alternativ.

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

Gjere ei grundig utgreiing der ein vurderar om det er faggrupper eller fagpersonar i FIN som heller ønsker å høyre heime i et anna institutt enn der ein vert plassert i den nye instituttstrukturen. Fagleg felleskap (forskinsinteresser, undervisningsoppgåver) må vere det viktigaste argumentet for kor faggrupper og fagpersonar vert plassert.

Studentråd AIØ (Benjamin Johan Madsen)

Alternativ 2 fungerer bra sånn som den er.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

Tror det vil være smart å bruke tid på å kartlegge mulige samarbeid mellom fagmiljø. Det er flere relasjoner som kan utvikles.

Dersom man bruker tid på kartleggingen, utelukker man heller ingen mulige samarbeidsrelasjoner. Det vil også være en fordel å fortsette opplegget der ansvar for lønnsbudsjettet ligger på fakultetsnivå. Det er den viktigste driveren for å sikre fortsatt samarbeid på tvers av instituttene.

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

Den er grei.

18. 3. Dersom din føretrekte modell ikkje vert valt, kva modell vil du då føretrekke? Gje eventuelle innspel til forbetring av denne modellen eller om det er alternative modellar som kan vere betre.

Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)

Alternativ 4. For Institutt for elektrofag er den ok som den er.

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

Basert på argumentasjonen ovenfor, anser Forskerforbundet bare alternativet med sju institutt som et reelt alternativ på dette tidspunktet, og ingen av alternativene med fem institutt anses som «nestbest».

Administrasjonen AIØ (Henning Norheim)

Dersom ikkje modellen med 7 institutt vert vald, meiner administrasjonen ved AIØ at alternativ 4 i modellane med 5 institutt er det beste alternativet med omsyn til både administrasjon og fagleg koplingar.

Avdelingsledelsen AIØ (Carsten Helgesen og Ove Jan Kvammen)

Ut fra kommentaren ovenfor tillater vi oss å fremme et nytt forslag på 5 institutt der krav om campusovergripende institutt er oppfylt:

1. Institutt for maskin og marin
2. Institutt for data- og realfag
3. institutt for elektro
4. Institutt for bygg og miljøvitskap
5. Institutt for bio / kjemi og sikkerhet

Denne sammenslåingen gir noenlunde balansert instituttstørrelse, og kan på sikt gi gode faglige synergier på sikt.

Studentråd Førde (Are Bødal)

Neste på mi liste er då alternativ 6.

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Alternativ 4. Her ivaretar en den klassiske fagstrukturen bedre enn i de andre alternativene.

Institutt for Maskin og marinfag (Nils Ottar Antonsen)

Ny modell.

Jeg har ingen favoritt blant de andre alternativene, men vil utelukke elektro + maskin. Det er mulig å tenke seg 5 institutt som følger:

Bygg som i dag inkl. Førde

IDR som i dag + noe i Førde om det er ønskelig slik som vi har gjort med UVT i Florø

Elektro inkl. Haugesund og Førde

IMM inkl. Haugesund + Kjemi. Bio skilles ut og overlates til helsefakultetet.

Nytt institutt for Miljøvitskap og sikkerhet.

Alle institutt er campusovergripende. Noenlunde lik størrelse.

Bio går ut fordi de faglig er så langt fra ingeniørmiljøet. Kjemi og maskin har en rekke områder hvor de er komplementære. Laboratorier, utdanning i havteknologi, energi etc.

Områder for Sikkerhet må jo bli noe utvidet i fremtiden med klimaendringer. Ras og rasfare, flom etc. bør utvikles sammen mellom de to miljøene.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

5-institutt, Alternativ 2,

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

- 1) 5-instituttmodell alternativ 3
- 2) 5-instituttmodell alternativ 6
- 3) 5-instituttmodell alternativ 5

Modellane må grunngjevast fagleg i forhold til dagens studieportefølje. I ei styresak så må ein også vurdere kor mykje fagleg overlapp og komplementaritet, og mulegheit for faglege synergjar, som finst i mellom fagmiljøa og som difor vil vera viktig for å utvikle utdanning og forskning. Til slutt bør ein vurdere om fagmiljøa ønskjer dei føreslåtte fusjonane.

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

Institutt for naturfag viser til dei fem argumenta for ein 7-instituttmodell (fagleg fellesskap, kapasitet til å drive masterprogram, balanse mellom institutt, flat struktur og manglande dokumentasjon på at færre institutt vil gje betre resultat). For Institutt for naturfag isolert, vil dei tre alternativa der vi held fram som eige institutt (alternativ 3, 5 og 6) vere i tråd med fagtilsette sine ønskjer. På grunnlag av kunnskapen som er presentert i høyringsnotatet, vil ikkje Institutt for naturfag støtte nokon av dei seks 5-instituttalternativa.

Institutt for ingeniør- og teknologifag (Eli Nummedal)

Alternativ 4.

Studentråd AIØ (Benjamin Johan Madsen)

Alternativ 6 hadde i så tilfellet vært aktuelt.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

Institutt for Bygg foretrekker alternativ 6. Det er argumentert for i spørsmålet om alternativet. Her også svært viktig å beholde lønnsbudsjett på fakultetsnivå og bygge opp en effektiv administrasjon nært der produksjonen skjer.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

Det er som sagt vanskeleg å peike på eit bestemt alternativ av dei seks som er føreslått. Vi har tidlegare argumentert med kvifor svært store og svært små institutt kan vere uheldig i samme modell. Vi har også argumentert for at data- og realfag ikkje bør slåast saman med elektrofag. Alternativ 4 kan sjå ut som det mest balanserte alternativet, men det er vanskeleg å uttale seg om dei faglege argumenta for dette alternativet.

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

De fleste peker på alternativ 4 som et foretrukket valg dersom det ønskede valget ikke blir valgt. Men også alternativ 2 og 6 er nevnt.

Noen nevner alternativene 1 til 4 som alle gode alternativ. dette skyldes nok at vårt institutt ikke blir berørt i noen av disse alternativene.

19. Generelle innspel / eventuelle merknader

Institutt for elektrofag (Per Eilif Thorvaldsen)

Organisering av institutt ved det nye fakultet for ingeniørutdanning

Ansatte sitt ønske

Ansatte ved Institutt for elektrofag i Bergen ønsker å fortsette som eget institutt sammen med Elektro i Førde, Stord og Haugesund. Vi vil her argumentere for hvorfor vi mener dette er den beste organiseringen.

Ingen gevinst ved sammenslåing

Argument for sammenslåing er at det forventes at det automatisk skal gi tverrfaglig aktivitet, økt kvalitet og effektivitet, men det er vanskelig å se at dette er mulig ved en sammenslåing av Elektro og Data/realfag. Det er en reell risiko for at dersom en prøver å slå sammen institutter kan det gå ut over den daglige driften og arbeidet som gjøres med å samordne elektrotilbudene fra hele HVL.

Prinsipp for sammenslåing

Det er gitt noen prinsipper som skal være oppfylt for et institutt. Vi kan ikke se annet enn at de er oppfylt for Institutt for elektrofag.

- Etter oppnådd bachelorgrad, skal det være mulig å gå videre til master ved instituttet og Ph.d ved fakultetet.
- o Energiteknologi, samarbeid med UiB

Under masterprogram Energiteknologi har vi en egen studieretning, elkraftteknikk. Her blir 8 av 10 emner første studieår undervist ved Institutt for elektrofag. Alle masteroppgavene i siste studieår blir veiledet av lærere ved Institutt for elektrofag

- o Elektronikk: Her har vi et god innarbeidet samarbeid der våre bachelorstudenter går videre og tar master ved UiB
- o Automatisering: Master i automatisering ved institutt for elektrofag er planlagt og venter på finansiering. Dette er et samarbeid mellom Elektro, Maskin/Marin og Økonomi/administrasjon
- o Kommunikasjon: Master på kommunikasjon (samarbeid med UiO)

- Det må være høy kvalitet i utdanning og forskning. Instituttet må bidra til innovasjon.

Vi har høy kvalitet i utdanningen, uten merknader fra NOKUT. Instituttet deltar i flere forskningsprosjekt med samarbeidspartnere både nasjonalt og internasjonalt. Det gjelder både innenfor akademia, samfunn og næringsliv. Ingeniørutdanningen er i sin natur innovativ.

- Store institutt og Campusovergripende

Elektro er et stort institutt og vil bli større ved sammenslåing med Stord/Haugesund og Førde. Mer om instituttstørrelsen lenger ned i dokumentet.

- Det må være fokus på internasjonalisering og samarbeid
- Ressursene må utnyttes effektivt

Man kan vanskelig se at det blir bedre ved en sammenslåing av et annet institutt. Fusjonen mellom nærregionene vil i HVL gi en enda bedre utnyttelse av ressursene ved av regionene samarbeider. Elektrofag er en profesjon i seg selv og drives derfor mest effektivt som en egen enhet.

- Tydelig og forståelig organisering både for ansatte, studenter og næringsliv.

Institutt for elektrofag er gjenkjennelig og entydig. Navnet er innarbeidet i næringslivet og tydelig overfor søkere til studiet.

- Tilhørighet for ansatte og studenter

Ansatte har en sterk tilhørighet til instituttet, noe som engasjementet for å bevare instituttet er et uttrykk for. Vi har et godt samarbeid oss imellom. Her er ingen konflikter mellom fagmiljø eller ansatte på instituttet.

- Bidra til tydelig rolleforståelse og tydelige ledelseslinjer

Instituttet har en størrelse som gjør at ledelseslinjene er klare. Det er ingen mellomledd mellom instituttleder og den ansatte.

Hvorfor har vi ulike ingeniørdisipliner

Det er en rekke tradisjonelle ingeniørdisipliner som byggeteknikk, maskinteknikk, elektroteknikk, kjemiteknikk og datateknikk.

Bygg, maskin og elektro er vesentlige for å bygge og drifte vårt samfunn. Selv om alle tre er vesentlige for eksempel ved bygging av skip, er det tette skott mellom disiplinene, en maskiningeniør vil ikke kunne utføre oppgavene til en

skipsingeniør, eller en elkraftingeniør. Det er nærmest ingen mobilitet mellom de forskjellige ingeniørfagene verken ved førstegangs ansettelse i yrkeslivet og eller seinere i karrieren. Dette er reflektert i arbeidslivet og AIØs gjeldende strategi.

NTL (Tone Skjerdal)

Me meiner det er viktig å velja ein modell som har oppslutning i avdelingane på tvers av dei opprinnelege høgskulane. Dette kan bli avgjerande for å skapa motivasjon for å byggja eit nytt fakultet der ein arbeider mot same mål. Samstundes må ein sørgja for at utdanningane vert leia på ein god måte, og dette meiner me ein best oppnår gjennom å ha leiing av utdanningane på kvar studiestad. Det ligg òg ein fare i at svært ulik fagleg organisering av fakulteta kan skapa ein fragmentert høgskule der me misser felles mål av syne og ikkje dreg nytte av å vera EIN høgskule. Dette kan den administrative organiseringa til ein viss grad motverka ved at fleire administrative funksjonar vert knytt til eit fellesnivå der ein kan gje tenester til ulike fakultet og institutt.

Det vert sannsynlegvis ei rekkje (venta og uventa) konsekvensar av modellvalet, uansett val. Det er difor viktig at det vert tidfesta ei evaluering for organiseringa.

Forskerforbundet (Kristin Ran Choi Hinna)

- Navnet til det nye fakultetet FIN på side 1 er feil – det er Fakultet for ingeniør- og naturvitskap, ikke naturfag
- Fig. 1 nederst på side 1 er misvisende, siden Bygg, Maskin & Marin, Elektro og Data & Realfag er alle farget i bare gul («HiB»), mens de alle er representert på minst 2 campus ifølge tabellen rett ovenfor. Så de fire feltene burde fargelegges i flere farger (Bygg og data/realfag i blå og gul, maskin/marin og elektro i blå, rød og gul), for å tydeliggjøre den geografiske spredningen av ingeniørmiljøene
- Forskerforbundet vil presisere at å ha syv institutt både på kort og også på sikt er det faglig mest fornuftige. Det er den faglige utviklingen i hvert enkelt fag/fagområde som ev. må ligge til grunn for eventuelle faglige sammenslåinger dersom det skal vurderes på sikt, ikke usikre økonomiske, administrative- eller størrelsesmessige forhold.

Administrasjonen AIØ (Henning Norheim)

Velger vi ein annan modell enn 7 institutt bør det utarbeidas ei økonomisk analyse for å sjå på kva konsekvensar til dømes 5 institutt gjer for økonomien til det nye fakultetet.

Avdelingsledelsen AIØ (Carsten Helgesen og Ove Jan Kvammen)

Ingen

Akademikerne (Pål-Albert Olsen)

Modell med 7 institutt vil gi oss arbeidsro i prosessen med å samordne oss med de andre Campusene.

Ingeniørutdanning (Jorunn Stueland Nysted og Jens Christian Lindaas)

For de store campusovergrepene instituttene som f. eks. maskin og elektro, mener vi at det må ansettes assisterende instituttledere på de campuser som ikke har instituttlederen. Kan evt. være en deltidsstilling, eller at vedkommende kan være ass. instituttleder for flere institutter ved få personer på campus.

Avdelingsleiinga og avdelingsadministrasjonen (Stein Joar Hegland)

Det er viktig at det er faglege argument (forholdet mellom utdanning og forskning i dei føreslåtte modellane) som vert nytta for instituttstrukturen ved dei nye fakulteta. Ulike parametre (tal tilsette, studentar, studieprogram) som grunnlag for å lage institutt er ikkje relevant åleine, men må setjast i eit fagleg perspektiv og kan nyttast for å justere dersom det faglege ikkje heilt passar. I det faglege perspektivet ligg også behovet for å gjera fusjonsprosessen til ein «bottom-up» prosess og vårt inntrykk er at styret må lytte til fagmiljøa og difor bør vedta ein 7-instituttmodell for FIN.

Høgskulen i Sørøst-Norge (HSN), som HVL har brukt som modellhøgskule for fusjonen, har valt å ha relativt mange institutt per fakultet, men tilpassa mangfaldet innanfor fakulteta (helse og sosial har der 3 og teknologi og naturvitskap har 6). HVL bør kunne vera like fleksible og tilpassingsdyktige som HSN.

Frå AIN sin avdelingsleiing og administrasjon er det viktig å framheve at våre samla fagmiljø, men også våre særskilte fagfelt vert framheva og profilert gjennom instituttstrukturen. Det vil difor vera naturleg at ein i framtida framhever natur- og miljøvitskapane i Sogndal og byggjer eit institutt rundt dette. Andre fagmiljø ved HVL innan t.d. teknologi og realfag, og økonomi og planlegging kan vera viktige bidragsytarar for eit framtidig styrka fokuset på undervisning og forskning på miljø og bærekraftige løysingar for framtida. Dette er i tråd med mange nasjonale strategiar. Difor bør det byggast eit sterkt fagmiljø og institutt rundt AIN-Sogndal også i framtida då dette er ei av styrkene til nærregion Sogn og Fjordane og andre fagmiljø frå andre campus kan gjerne inkluderast i eit slikt institutt.

AIN- Førde har behov for å styrke seg fagleg og auke grunnlaget for rekruttering av nye studentar til Førde. Difor er det viktig at den nye instituttstrukturen tek omsyn til dei spesielle utfordringane som eit lite fagmiljø og den minste campus ved HVL har. Eit godt system for stadleg leiing og administrasjon knytt til ingeniørutdanninga spesielt, og auka rekruttering av nye studentar og tilsette vert særleg viktig for ingeniørutdanningane i Førde. God profilering av studiestaden og ingeniørstudia i Førde, og gode ordningar i og mellom dei ulike institutta som vil vera representert der, vert difor viktig uavhengig av kva modell for instituttstruktur som vert valt for FIN.

Det er viktig at begge campus ved noverande AIN får ein god og operativ administrasjon som er nær både fagleg og på campus. Dekanrolla, som utøver mykje administrasjon, vil også forsvinne og det bør kompensast gjennom å styrke den fagnære administrasjonen lokalt samalikna med dagens administrasjon.

Sogndal 24 august 2017

På vegne av AIN leiing og administrasjon

Dekan Stein Joar Hegland

Institutt for naturfag (Tarald Seldal)

Eit grunnleggjande problem i arbeidet med fusjonen er at prosessen framleis ber preg av ei top-down-tilnærming, der organisatoriske omsyn (t.d. «tenk-på-eit-tal») trumfar faglege omsyn og argument. For Institutt for naturfag ville ei betre tilnærming vere å leite etter fagpersonar eller deler av fagmiljø i heile HVL som naturleg kunne høyre heime i Institutt for naturfag (alternativt eit framtidig Institutt for miljøvitskap). Vi er positive til å drøfte slike løysingar om det er andre fagmiljø i HVL som naturleg vil høyre heime i eit institutt med miljø og naturfagleg perspektiv.

Institutt for naturfag har dei 15 siste åra bygd opp eit internasjonalt kollegium og utvikla forskings- og utdanningssamarbeid med universitet i Norge, Europa, Asia og USA. I dag vert tre av studieprogramma undervist på engelsk. Instituttet ønskjer å utvikle fleire internasjonale studieprogram og prioritere internasjonalt forskningssamarbeid og meiner vi kan bidra positivt m.a. til universitetsambisjonen. Dersom det finst andre fagmiljø som ønskjer å vera med å bidra i dette internasjonale arbeidet, som også har regional relevans, vil dette vera interessant å drøfte.

Til sist er det viktig å hugse kva som er nedfelt i fusjonsavtalen: «I samband med utgreiinga av den faglege organiseringa skal det særskilt vurderast korleis disiplinmiljøa best kan vidareutviklast og styrkje den faglege profilen til Høgskulen på Vestlandet». Etter vårt syn er 7-instituttmodellen mykje betre eigna til å nå dette målet enn dei ulike 5-instituttmodellane. Samarbeid om forskingsprosjekt på tvers av fakultet og institutt vil kunne skje uavhengig av instituttstruktur.

Institutt for ingeniør- og teknologifag (Eli Nummedal)

Nok og rett organiserte ressursar til å drifte og utvikle studieprogramma (studieleiing og adm) er avgjerande.

Personalansvar må ikkje lausrivast frå anna leiaransvar, det vil svekka den faglege leiinga.

For drifting og fellesressursar ("adm") er kompetanse og aktiv sikring av studiekvaliteten til den enkelte student viktigare enn geografisk tilhøyrigheit. Det er uheldig med fellesressursar som er tilsette/tilhører andre fakultet.

Studentråd AIØ (Benjamin Johan Madsen)

Studentene vil helst ha et fakultet med 5 institutt. Det er ønskelig at det ikke er for stor variasjon i antall studenter på hvert institutt. Dette er fordi det ikke er ønskelig med at et institutt skal bli for stort eller lite. All fusjon/splittelse av de gamle instituttene bør bidra til at de nye instituttene vinner på det fagligsett. Skulle det være at fagmiljø komplimentere hverandre, undervisning blir bedre grunnet nye innspill fra et fagmiljø til et annet osv.

Institutt for Byggfag (Arve Leiknes)

Jeg har stor tro på å integrere den naturfaglige kompetansen i Sogndal med den plankompetansen som er under utvikling i Bergen. Samtidig er det viktig å holde på samspillet mellom planlegging og gjennomføring som er meget viktig og etterspurt i dagens arbeidsmarked. Her bør vi etablere nasjonal og internasjonal spisskompetanse. Integrasjon mot andre fagområder er også viktig. Vi har helt klare interesser mot Brann og sikkerhet i Haugesund, Eiendomsmegling og Jus i Sogndal, alle fagområder innen fakultetet i Bergen. Det er også felles interesser mot fakultet for Helse og Fakultet for Lærer.

Det er en viss stemning blant ansatte at medbestemmelsen som det er lagt opp til gjennom høringen, er et spill for galleriet. Det er en oppfatning at avgjørelsen blir tatt uten at det blir tatt hensyn til innspillene fra de det angår. Denne oppfatningen mener jeg er krevende for Høgskulen og det vil være en viktig oppgave for oss som ledere å håndtere prosessen videre på en god måte.

Institutt for Data- og realfag (Kristin Fanebust Hetland)

- Ein bør ikkje binde seg til å redusere talet på institutt sjølv om ein startar med 7 institutt.
- Institutt for data- og realfag har mange tilsette som underviser studentar på andre institutt. Talet på studentar i tabellane er difor lite i høve til det faktiske talet på studentar vi underviser. Dette bør kommenterast i forslaget.
- Fakultetet får eit navn som inneheld ordet "vitskap". HVL har ambisjonar om å bli universitet og auke forskingsaktiviteten. Dette er det ikkje fokusert på i forslaget til struktur. Vitskap/forskningsområde burde hatt større fokus i fagleg grunngjeving for struktur. Instituttnavna bør gjenspeile at vi skal drive med vitskap. Dette bør komme meir i fokus i neste runde.
- Det er behov for formell understruktur på dei største institutta uansett kva for modell ein går for, også i alternativet med 7 institutt.
- For å få til godt fagleg samarbeid på tvers av instituttgrensene er det ein fordel å ha lønnsbudsjettet på fakultetet.

Institutt for Bio- og kjemiingeniørfag (Geir Martin Førland)

En person sier at han/hun er svært fornøyd med de ulike alternativene som er foreslått.